

Sygn. akt VII K 773/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Jolanta Korkus

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Chojnacka

w obecności Prokuratora Adama Zarzyckiego

po rozpoznaniu w dniu 16.01.2017 r. sprawy **P. M.**, syna H. i R. z domu R., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 września 2016 roku ok. godz. 18:00 w lesie położonym obok miejscowości G. gm. M. pow. (...) dokonał rozboju na osobie M. M. w ten sposób, że po uprzednim wywiezieniu pokrzywdzonego samochodem do lasu uderzył go pięścią w twarz, a gdy pokrzywdzony przewrócił się na ziemię, kopnął go kilka razy w plecy, a po przeszukaniu odzieży zabrał z kieszeni w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki M. (...) o wartości 250 zł na szkodę w/wym. pokrzywdzonego, który w wyniku bicia i kopania doznał dwóch otarć skóry czoła, stłuczenia prawego kąta żuchwy, drobnej rany tłuczonej nasady nosa, stłuczenia karku i okolicy między łopatkowej, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia pokrzywdzonego na czas nieprzekraczający siedmiu dni

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk w zw z art.157 § 2kk

1. oskarżonego **P. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym uzupełnieniem, że uzupełnia kwalifikację prawną czynu o art. 11 § 2 kk i stwierdza, że oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 280 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wartość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 27.09.2016 r. do dnia 16.01.2017 r.;
3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków oraz kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 773/16

UZASADNIENIE

W dniu 26 września 2016r. około godziny 17:00 pokrzywdzony M. M. przebywał pod sklepem spożywczym w P.. Był nietrzeźwy. W tym czasie pod sklep przyjechał kierując samochodem marki S. (...) oskarżony P. M.. Wraz z nim w samochodzie był R. M.. Oskarżony kazał wsiąść do samochodu M. M.. Pokrzywdzony wsiadł do tego samochodu. Oskarżony pojechał do lasu w miejscowości G.. Zatrzymał samochód na skraju lasu i wszyscy z niego wysiedli. Razem poszli w głąb lasu. W pewnym momencie P. M. zażądał od pokrzywdzonego wydania telefonu komórkowego. Pokrzywdzony odmówił. Wtedy oskarżony uderzył pokrzywdzonego pięścią w

twarz. Po tym uderzeniu pokrzywdzony przewrócił się na ziemię. Oskarżony kopnął go jeszcze kilka razy w plecy , a następnie zaczął przeszukiwać mu kieszenie. Wyciągnął pokrzywdzonemu telefon komórkowy z prawej kieszeni spodni. Po zabraniu telefonu P. M. i R. M. odeszli od pokrzywdzonego i odjechali. Pokrzywdzony pieszo wrócił pod sklep w P. i ze sklepu powiadomił o zdarzeniu Policję. Telefon skradziony przez oskarżonego był marki M. (...) o numerze (...). Miał wartość około 250,00 złotych. R. M. nie brał udziału w tym zdarzeniu.

(zeznania M. M. k. 200, notatka urzędowa k. 1)

Oskarżony P. M. sprzedał telefon pokrzywdzonego D. K. za kwotę 50,00 złotych. D. K. zwrócił pokrzywdzonemu telefon.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 37-39, k. 49, k. 199 , notatka urzędowa k. 63, k. 64, zeznania M. M. k.200)

W wyniku pobicia pokrzywdzony doznał dwóch otarć skóry czoła , stłuczenia prawego kąta żuchwy, drobnej rany tłuczonej nasady nosa, stłuczenia karku i okolicy międzyłopatkowej. Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres poniżej siedmiu dni.

(opinia lekarska k. 30)

Oskarżony przeprosił pokrzywdzonego.

(pismo k. 174)

Oskarżony nie był uprzednio karany.

(karta karna k. 28, k. 61)

Przesłuchany po raz pierwszy i drugi w postępowaniu przygotowawczym, a także na posiedzeniu w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania oskarżony P. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyznał, że ukradł telefon pokrzywdzonemu, ale go nie pobił. Na rozprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zbieżne z ustalonym stanem faktycznym.

(wyjaśnienia oskarżonego P. M. k. 14-17, k. 37-39, k. 49, k. 198 -199)

Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego z postępowania przygotowawczego, stwierdzając, iż stanowią one wyraz przyjętej przez niego linii obrony. Jednakże oskarżony zmienił stanowisko i przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnienia złożone na rozprawie należy uznać za szczere, gdyż są zgodne z pozostałym materiałem dowodowym.

Zeznania pokrzywdzonego zasługują na aprobatę. Świadek dokładnie pamiętał swoje zachowanie i zachowanie innych osób krytycznego dnia. Jego relacja jest spójna, jasna, logiczna i przekonująca.

Zeznania R. M. nic istotnego do sprawy nie wnoszą. Świadek zasłania się niepamięcią z powodu nadużycia alkoholu.

Sąd zaakceptował opinię biegłego lekarza chirurga, ponieważ jest jednoznaczna, dokładna, przekonująco uargumentowana. Nie ma podstaw, aby ją kwestionować.

Żadna ze stron nie podważała opinii biegłego.

Pozostały materiał dowodowy nie budzi wątpliwości pod względem wiarygodności.

Zachowanie oskarżonego P. M. wobec pokrzywdzonego M. M. wyczerpało znamiona dwóch różnych przepisów kodeksu karnego części szczególnej. Oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 280§1kk, ponieważ dokonał rozboju na osobie M. M. , w ten sposób, że stosując wobec pokrzywdzonego przemoc w postaci uderzenia pięścią w twarz i kopania

po plecach pokonał opór pokrzywdzonego, zabierając mu następnie w celu przywłaszczenia telefon komórkowy o wartości 250 zł. W wyniku pobicia pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci doznał dwóch otarć skóry czoła, stłuczenia prawego kąta żuchwy, drobnej rany tłuczonej nasady nosa, stłuczenia karku i okolicy międzyłopatkowej. Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres poniżej siedmiu dni. Zachowanie oskarżonego wyczerpało więc również dyspozycję art. 157 § 2 kk. Z uwagi na to, że wyżej przytoczone przepisy kodeksu karnego oskarżony wypełnił jednym czynem zastosowanie ma art. 11 § 2 kk.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się następującymi względami:

Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego na szkodę M. M.. Przepięstwo rozboju jest czynem o dużym ciężarze gatunkowym, ponieważ skierowane jest zarówno przeciwko zdrowiu, bezpieczeństwu jak i mieniu pokrzywdzonego. Za okoliczności łagodzące Sąd poczytał ostateczne przyznanie się do winy, młody wiek oskarżonego, przeproszenie pokrzywdzonego oraz umiarkowane natężenie przemocy, obliczone tylko na przełamanie oporu pokrzywdzonego. Okoliczności obciążających Sąd nie stwierdził.

Z tych względów Sąd uznał, że kara za przestępstwo rozboju 2 lat pozbawienia wolności wobec P. M. będzie stanowić dla oskarżonego dolegliwość współmierną do stopnia społecznej szkodliwości jego czynu. Kara w tym wymiarze spełni cele kary w zakresie prewencji ogólnej, szczególnej, a także funkcję odwetową kary. Z uwagi na to, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd orzekł karę 60 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 złotych.

Sąd z urzędu zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania na poczet kary pozbawienia wolności.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.